

Povést se bliža h koncu; samo važnejše stvari še povemo. Janko je ječe oprostil Mirkovega očeta, in potem so se vsi preselili k njemu. Mirko je vzel Jankovo sestro za ženo ter bila sta srečna.

Često so se opominjali tega dogodka, i bilo jim je očito, da človeška sreča nij v razuzdanosti i praznej veličávosti, nego v trudoljubivosti, zmernosti i poštenosti.

Daniyel Majarón.

Zlata ruda.

(Preložil iz ruskega J. Vovkov.)

„Mati, kakšna bi nam bila sreča, ako najdem zlato rudo v našem vertu! Mahoma bi obogátel.“

„Čemú bi potreboval bogastva, Griško?“

„Čemú? Kupil bi potem, kar bi hotel, in tebi, ljuba mati, ne bilo bi uže treba neprestano delati in truditi se, kakor do zdaj. Dal bi ti novcev; bili bi mi jako bogati in ljudje bi nas bolj spoštovali ter čislali, nego li do zdaj.“

„Kako ti je li na misel prišlo, zlate rude iskati na našem vertu?“

„Vidiš, mati, dalje reče Griško, stari sosed Maksimič je vse to čital v knjigi, da je tak kraj, kder se iz zemlje koplje zlata ruda, in ko je bil pod Sebastopoljem, to so mu pomorski vojaki pripovedovali, da je res tak kraj daleč tam za morjem, ter da Angleži in Francozi tja hojévajo na dve ali tri leta in se potem vračajo z velikim bogastvom.“

„Res je tak kraj, otrok moj. Pripovedujejo, da se nahaja zlato mej peskom po rekah in drugih tekočih vodah, a nekaj ga tudi iz zemlje dobivajo; res je, da cele čete ljudij z dômu hojévajo v ône daljne kraje, iskat bogastva. A često je vse njih delo in upanje zamán; vračajo se ubožnejši, nego li so bili poprej, z nezadovoljnim srcem. Ako li res najdó bogato rudo, kar se redko primeri, tedaj taki ljudje srečni in bogati ostanejo le nekoliko let; a redko so zadovoljni. Zlata ruda človeškemu sercu želje ne izpolni. Griško ljubi! ne bodi tem ljudem zavidljiv o njih bogastvu, ter ne misli, da jedino bogastvo srečo rodi človeku. Jaz vem za rudo, in želim, da bi je pridneje iskal, — bil bi potem izvéstno srečen in bogat.“

„Mati, kde je taka ruda? Mahoma je grem iskat!“

„Griško! vem, da me ne umeješ, o kakšnej rudi govorim in kakšnega bogastva ti želim.“ Ruda je prava modrost in strah božji, a bogastvo lepi nauki ter nedolžno srece.“

„Res li mati? To vse je ruda in bogastvo?“

„Da, Griško, lahko te uverim, da je to jedina prava ruda ter najboljšo bogastvo. Novci se izgubé in raztočé, naše zaklade sné molj in ruja; novce in bogastvo nam često poberó ter odnesó tatjé in razbojniki; a če si novce in bogastvo hranimo, imamo vse življenje veliko skerb, ter na smerti je vendar treba vse ostaviti (zapustiti). Le modrosti in lepih naukov ti nikdo ne more vzeti, niti jih molj ni ruja ne sné. Prava modrost človeka izpremlja vse življenje, ter ga dela srečnega na tem in ónem svétu. Nádejem se, Griško ljubi, da stвориš po mojem svétu, in da uže ne bodeš hrepenel po zlatej rudi in posvetnem bogastvu.“